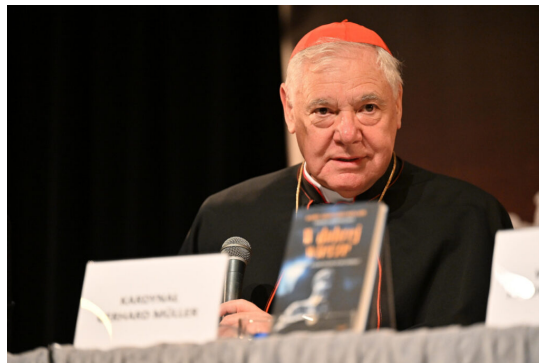

Kto sa bojí kardinála Müllera?

13. marca 2024 ✝ *Krátko správy*

Na prvý pohľad by sa zdalo, že kardinála Müllera sa nemusí báť nikto. Je to priateľský, inteligentný a prístupný človek, ktorý nemá problémy hovoriť ani o kontroverzných témach v Cirkvi.

Keďže sa však kardinál Müller vyjadril kriticky na niektoré udalosti a dianie v súčasnej Cirkvi, vrátane dokumentu *Fiducia supplicans*, zdá sa, že problém s kardinálom Müllerom majú rakúski katolícki biskupi, ktorí v posledných týždňoch nepublikujú v spojitosti s ním žiadne informácie.

Kardinál Gerhard Müller

zdroj: archív [Christianitas.sk](https://christianitas.sk/)/Anton Kulan

Asi majú predstavu, že ich za to vo Vatikáne pochvália. Pre nás, čo sme zažili socializmus, nie je tento postoj nepochopiteľný. Všetci vieme, že bolo samozrejmé, keď boli súdruhovia na okresnom výbore strany opatrní a uvedomelo nedávali priestor na vystúpenie nejakému straníckemu oportunistovi, ktorí sa nepáčil aparátčikom na ÚV KSČ v Prahe.

Na opatrnom a servilnom odmietaní zo strany rakúskych biskupov neposkytnúť mediálny priestor vyjadreniam kardinála Müllera sa však už vo veľkom zabávajú Nemci, ktorí skúsenosti s aparátčikovskou servilnosťou (s výnimkou menšinových východných Nemcov z DDR) dosiaľ nemali.

Nemecká biskupská konferencia, plná liberálov a modernistov, nikdy nezakazovala publikovať vyjadrenia kardinála Müllera. Kritizovala ich, odmietla, ich no nezakazovala. Jednoducho rakúski biskupi sú servilne vylakaní a boja sa, že sa Vatikánu nebude páčiť, ak dajú priestor kardinálovi Müllerovi a jeho vyjadreniam.

Takže rakúsky *Kathpress.at* radšej dáva na svojej stránke informácie o nových združeniach pre komunitu LGBTQ+ v evanjelickej cirkvi, láskavo-veselé príspevky ohľadom fiktívneho patróna Santa Precaria, evanjeliovú divadelnú službu, alebo venujú pozornosť vyjadreniam Kláry Akinyosoyeovej odniekadiaľ „zďaleka“, novej vedúcej redakčného tímu pre menšiny v rakúskej verejnoprávnej televízii ORF, modernej krížovej ceste pre nebinárnych ľudí vo Viedni či Linzi a podobne.

Keď už však samotní Nemci na Kath.net rakúskym biskupom odporúčajú, žeby mali prehodnotiť to, aký obsah sprostredkujú svojim čitateľom, svedčí to sčasti aj o určitej profesionálnej znechutenosti z postoja rakúskych biskupov. Minimálne ignorácia nemecky hovoriaceho kardinála, ktorý je známy na celom svete, nesvedčí o kvalite, objektivite a slušnosti rakúskych biskupov.

Samozrejme, dávam Nemcom za pravdu. Dvojaký meter by u katolíckych biskupov nikdy nemal byť samozrejmosťou.

Položme si však otázku. Môže normálny cirkevný hierarcha a kňaz nemať problém poskytnúť mediálny priestor vo viedenskom Stephansdome štekajúcej transgenderovej entite a na druhej strane mať problém s poskytnutím mediálneho priestoru kardinálovi Müllerovi?

Pre tých, ktorí nevedia o čom je reč, pripájam odkaz na vystúpenie Conchito Wurst (všimnite si prosím šokované pohľady mladých kresťanských speváčok na spievajúce **to** – keď sa transgenderové individuum nepovažuje za muža či ženu, budem to pracovne označovať ako **to** ☒☒):

Len na doplnenie, **to** vystupovalo v Stephansdome už viackrát – po prvýkrát ešte v roku 2017 s príhovorom a keďže sa nikto adekvátne neožal, tak sa v roku 2019 kardinál Schönborn a farár Stephansdomu Toni Faber trápne zviditeľnili tým, že sprístupnili najznámejšiu viedenskú katedrálu hudobníkom a umelcom, ktorí pomocou benefičného koncertu zbierali financie na podporu projektu boja proti AIDS.

Títo umelci mohli pokojne štekať aj pred Stephansdomom, organizátor podujatia Keszler by sa aj tak kardinálovi Schönbornovi poďakoval za dôveru a budovanie mostov medzi katolíkmi na jednej strane a transvestitami, homosexuálmi či pacientmi s HIV/AIDS na strane druhej.

Argumentácia kardinála Schönborna, ktorý v roku 2019, keď spomenuté **to** štekalo vo viedenskej katedrále tvrdil, že: „*Boh určite nechce, aby sa niekto cítil vylúčený, chce, aby bol každý prijatý*“ je pekná, prečo potom však rakúski biskupi neposkytujú mediálny priestor kardinálovi Müllerovi a ostentatívne ho vylučujú?

Odpoviem na otázku sám. V prípade kardinála Schönborna, ktorý stigmatizuje tradičných katolíkov vo Viedni už dlhodobo ide o klasický dvojaký meter. Ešte dobre, že už má 79 rokov a de facto je už mimo hry. Dvojaký meter sa však medzi pseudokatolíckymi progresívcami a modernistami stal bežnou normou a bude tu žiaľ aj po kardinálovi Schönbornovi.

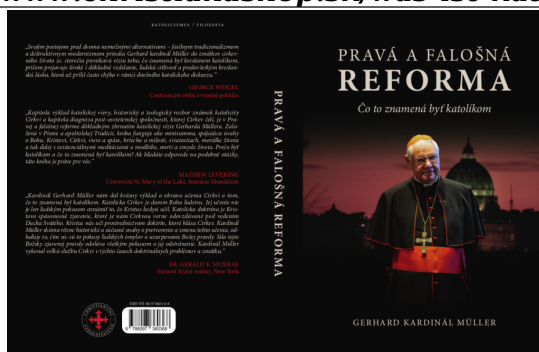
Alebo ďalší prípad – ktorý normálny biskup nechá vo svojej diecéze v kostole vystavovať blasfemický prasačie srdce v kondóme, ktoré má evokovať Najsvätejšie Srdce Ježišovo? <https://christianitas.sk/rakusky-biskup-gletter-obhajuje-umelecke-dielo-v-innsbruckom-kostole-prasacie-srdce-v-kondome/>

To, čo urobil innsbrucký biskup Gletter, podporovateľ LGBTQ agendy, je už naozaj za čiarou, rovnako ako aj to, že sa mu nič kvôli pohoršeniu, ktoré spôsobil, nestalo.

Biskup Gletter pritom tvrdil, že išlo z jeho strany o „*pokus o dialóg so súčasným umením*“ (pričom sa bránil, že táto výstava bola len v troch kostoloch, a diecéza ich má 300). Biskup Gletter nemal problém s inštaláciou blasfemickej výstavy a vytvorením mediálneho odkazu s blasfemickým obsahom, evidentne má však problém s tým, aby bol poskytnutý mediálny priestor kardinálovi Müllerovi. Choré a degenerované.

Na záver by som rád dal do pozornosti knihu kardinála Müllera ***Pravá a falošná reforma: Čo to znamená byť katolíkom***, ktorú sme nedávno vydali v našom vydavateľstve Christianitas a ktorú si prípadní záujemcovia už môžu objednať na tomto odkaze:

<https://www.christianashop.sk/was-ist-katholisch/>

BK

Zdroj: kath.net, titulný ilustračný obrázok, zdroj – [archív Christianitas.sk/Anton Kulan](http://archív.Christianitas.sk/AntonKulan)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kto-sa-boji-kardinala-mullera/>